

10. నవాబుగారూ - నమ్మినబంటూ

ప్రపంచ ప్రసిద్ధ పిసునుగొట్టు ధనికుడు ల్యూటినెంట్. జనరల్, హీజ్ ఎక్జాలెంట్ హైనేస్, అసఫ్ జా ముజఫర్ ఉల్ ముల్క్, నిజాం ఉద్దౌలా, సర్ మీర్ ఉస్మాన్ అలీఖాన్ బహదూర్, ఫతేజంగ్ అనబడే నిజాం నవాబుగారి నేలమాళిగలో గల స్వర్ణ, రత్న, మణిమాణిక్యాదుల విలువ ఎంతో లెక్కగట్టిన వారే లేరు.

కానీ, నవాబుగారి ధనదాహం వారి వయసుతోపాటు పెరుగుతూ వచ్చిందేగాని తరగలేదు. ఆ మహాపురుషుడు అత్యంత నిరాడంబరంగా బ్రతికేవాడు. చివరికి వారికి అత్యంత ప్రీయమైన ధూమపానం విషగుంలో కూడా పొదుపుగానే ఉండేవారు.

నవాబుగారు చైన్ స్మోకర్, అగ్గిపుల్లలో పనిలేకుండానే సిగరెట్ మీద సిగరెట్ తగలేసేవారు, అయినా వారు కనీసం ఓ ఆష్ట్రేలియనా వాడేవారుకారు. పైగా హైదరాబాదులోనే తయారయే అత్యంత చౌకరకం సిగరెట్ చార్మినార్ నే వాడేవారు.

ఓసారి భారత ప్రభుత్వ సలహాదారుగానున్న వి. పి. మీనన్ గారేదో రాచకార్యంపై నవాబుగారి దర్శనం చేసుకోగా నవాబుగారు యీ చార్మినార్ సిగరెట్ నే వారికి ఆఫర్ చేశారు. కాని, మీనన్ మహాశయుడు మర్యాదగా వెంటనే తన జేబులోంచి తాను వాడే ఖరీదయిన అమెరికన్ సిగరెట్ల పాకెట్ తీసి నవాబుగారికి ఆఫర్ చేశారు.

అప్పుడు నవాబుగారు సంతోషించి ఒకటికి బదులు నాలుగు

సిగరెట్లు ఆ ప్యాకెట్ నుండి తీసుకుని తన సిగరెట్ కేసులో భద్రపరచుకుని యధావిధిని తన చార్మినార్ త్రాగసాగేరు.

మరికొద్ది రోజుల తదుపరి సదరుమీనన్ గారు మరేదో రాచకార్యం మీద నవాబుగారిని దర్శించుకోగా, శ్రీవారు తక్షణం వారికి ఖరీదయిన అమెరికన్ సిగరెట్లొకటి ఆఫర్ చేశారట. మీనన్ గారు అది వారంరోజుల క్రితం నవాబుగారు తన సిగరెట్ ప్యాకెట్ నుండి తీసుకున్న నాలుగు లోనూ ఒకటని గుర్తించగానే పాపం దాదాపు మూర్ఛపోయారట.

నవాబుగారు నగరంలో ఎవరిదేనా కొత్తకారు కనిపిస్తే ముచ్చటపడి పోయేవారట. దాంట్లో సవారీ చేయాలని. వారి సరదా చూసి వారి ఆంతరంగికులు తక్షణం ఆ కారు ఓనరుకు కబురంపేవారు. ఆ ఓనరేమో తన జన్మ ధన్యమైందని సంతోషించి మరుక్షణం తన కొత్తకారు శుభ్రంగా కడిగించి మరీ నవాబుగారి సవారీకోసం పంపేవాడు ?

కానీ, ఆ కారు మాత్రం నవాబుగారి సరదా తీరగానే సరాసరి శ్రీవారి గారేజీలోకే పయనించి అక్కడనే బైఠాయించేది. తన కారు పంపమని అడగలేక ఆ పెద్దమనిషి చచ్చినట్టు ఆశవదులుకొని ఈ సారి ఓ డొక్కు కారేదో కొనుక్కునేవాడు. ఈ విధంగా నవాబుగారు సునాయాసంగా ఓ నాలుగు వందల కార్లతో తన గారేజీని నింపిపారేశారు.

నవాబుగారు డబ్బు పోగుచేసేందుకు అనేక మార్గాలను కనిపెట్టారు. వారు అడపా తడపా చిన్న సైజు విందులు చేసేవారు. ఆ విందుల్లో ముందే నిర్ణయించుకొన్న ప్రకారం ప్రత్యేకించి ఓ అరడజను మంది జాగీర్ దార్లకు, ధనికులకు ఓ గ్లాస్ ఛాంపేన్ స్వయంగా అందించేవారు. వారేమో నవాబుగారు తమ పట్ల చూపిన గౌరవానికి ఉబ్బిపోయి మరుసటి ఉదయం కృతజ్ఞతా పురస్కారంగా తలా ఓ లక్ష రూపాయలు

నవాబుగారికి నజరానాగా పంపేవారు. నవాబుగారు దీన్నో సదాచారంగా మార్చిపారేశారు.

అలాగే శ్రీవారు వివాహాది శుభకార్యాలకు వేటికయినా వెడితే వారేమీ బహుమతులిచ్చేవారుకాదు. పైగా ఆ ఉత్సవం జరుపుకుంటున్నవారే నవాబుగారి రాకకు కృతజ్ఞతా సూచకంగా విలువైన కానుకలను శ్రీవారికి సమర్పించుకునేవారు.

ఇంతాచేస్తే నవాబుగారి సంస్థానం ఇంగ్లండుకన్నా పెద్దది వైశాల్యంలో. ఆదాయమా అపరిమితంగానే ఉండేది. మంచి ఆదాయం తెచ్చి పెట్టే ప్రాంతాల్లో నవాబుగారికి బీరార్ ముఖ్యమైనది.

అందుకే బ్రిటిష్వారి కళ్ళు బీరార్ మీద పడ్డాయి. ఆ ప్రాంతం తమ అదీనంలో ఉండటం రాజకీయంగా కూడా వారికి అవుసరమయింది.

కనుక

లార్డ్ కర్జన్ వైస్రాయిగా ఉన్న సమయంలో, ఎలాగైనా బీరార్ మీద హక్కులు సంపాదించమని ఆతను హైదరాబాద్లోనున్న తమ రెసిడెంటును వత్తిడిచేశాడు.

అప్పుడా రెసిడెంట్ నడుం బిగించి ఓ సుదినాన నవాబ్ గారిని తన చాకచక్యంతో చిత్తుచేసి ఎలాగైతేనేం బీరార్ ను బ్రిటిష్ వారికి ధారాదత్తం చేస్తున్నట్లు నవాబుగారి చేత ఓ ఫర్మానా వ్రాయించుకుని, సంతకం చేయించుకుని, రెసిడెన్సికి పోయి చిత్తుగా త్రాగి మత్తుగా నిద్రపోయేడు.

మర్నాడుదయం నవాబుగారి ప్రధాన మంత్రి మహారాజా సర్ కిషన్ ప్రసాద్ ఈ సంగతి విని దాదాపు మూర్చిపోయేరు. బీరార్ లేకుంటే తమ సంస్థానానికి ప్రాముఖ్యతే ఉండబోదనే రాజకీయ రహస్యాన్ని నవాబుగారికి బోధపరిచేడు

విని నవాబుగారు చింతించేరు తన తొందరపాటుకు.

కానీ, అప్పటికే కాలాతీతమయి పోయింది అయినా ఎలా గోలా ఆ ఖరారునామా పత్రాన్ని రెసిడెంటు నుండి సంపాదించి తీరమని మహా మంత్రిని అజ్ఞాపించేరు.

ప్రధానమంత్రి గారున్నూ దీర్ఘంగా, సుదీర్ఘంగా ఆలోచించేరు.

సరాసరి రెసిడెంటు భవనానికి పోయి రెసిడెంట్ గారి దర్శనం చేసుకున్నవారై, సదరు దానపత్రాన్ని తానోసారి చూసి ధృవీకరించవలసి ఉందని విన్నవించుకున్నారు.

ఆ దాన పత్ర ప్రతినొకదానిని తాను వ్రాసుకుని రికార్డులో భద్ర పరచవలసిన అవుసరముందనే భావాన్నాయన రెసిడెంటుకు కలిగించేరు.

రెసిడెంటున్నూ భద్రంగా ఆ దానపత్రాన్ని తెచ్చి విజయగర్వంతో, చిరుదరహాసంతో మహారాజా సర్ కిషన్ ప్రసాద్ జీ వారి చేతుల్లో ఉంచేరు.

మరుక్షణం మహామంత్రిగారు ఆ పత్రాన్ని రెండుచేతుల్తోనూ నలిపి ఉండలా చేసి భక్తి ప్రవత్తుల్లో రెసిడెంటుగారు కన్నుమూసి తెరిచే లోగా లటుక్కున నోట్లోవేసుకుని, గుటుక్కున మ్రింగివేసారు.

రెసిడెంటుగారు తెల్లముఖం వేసుకుని దాదాపు మూర్ఛావస్థలో వుండగా మహామంత్రిగారు శుభ్రంగా కారెక్కి కోరికి వెళ్ళిపోయేరు.

వెళ్ళిన మహారాజా సర్ కిషన్ ప్రసాద్ వారికి ల్యూటినెంట్ జనరల్, హిజ్ ఎక్జాల్టెన్సీ హైనెస్, ఆసఫ్ జా ముజాఫర్ ఉల్ ముల్క్, నిజాం ఉల్ ముల్క్, నిజాం ఉద్దౌలా, సర్ మీర్ ఉస్మాన్ అలీఖాన్ బహ దూర్ ఫతేజంగ్ వగైరా, వగైరాగారు సగౌరవంగా ఓ అరగ్గాసుడు ఛాంపేన్ ను స్వయంగా అందించారు.

